

samtidig fastsættes, at forlængelse af isolation ikke kan ske, hvis Rigsadvokatens godkendelse ikke foreligger. Ved en sådan bestemmelse understreges det, at langvarig isolation må anses for et så intensivt indgreb, at der er grundlag for særlige garantier, herunder en helt specifik lovregel om anklagemyndighedens kompetence.

Der henvises til betænkningens side 134-135.

6.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med Strafferetsplejeudvalget i, at der bør indsættes en bestemmelse i retsplejeloven, hvorefter politiets anmodning om fortsat isolation (men altså ikke om iværksættelse af isolation) skal fremsættes skriftligt over for retten, og hvorefter anmodningen skal være begrundet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9 (retsplejelovens § 770 d, stk. 3).

Justitsministeriet er endvidere enig med udvalget i, at det er af stor betydning, at afgørelser om isolation eller fortsat isolation er konkret og udførligt begrundede.

Justitsministeriet kan på den baggrund tiltræde udvalgets forslag om, at det gældende begrundelseskrav i retsplejelovens § 770 d, stk. 1, præciseres ved en opdeling af begrundelseskravet i 3 led, således at retten skal anføre (1) den konkrete vanskeliggørelse af efterforskningen, der foreligger risiko for i sagen, (2) grundlaget i den konkrete sags oplysninger for at antage, at en sådan risiko foreligger, og (3) de konkrete omstændigheder, hvorpå det i øvrigt støttes, at betingelserne i §§ 770 a-770 c er opfyldt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 (retsplejelovens § 770 d, stk. 1).

Justitsministeriet kan af de grunde, som Strafferetsplejeudvalget har anført, tiltræde, at de gældende frister i retsplejelovens § 770 d, stk. 2, ikke bør nedsættes. Det skal dog samtidig understreges, at fristen for indgrebet fortsat bør være så kort som muligt.

For så vidt angår adgangen til mundtlig behandling af kæremål, er Justitsministeriet enig med udvalget i, at der ikke bør ske en nedsættelse af 8-ugers fristen i § 770 e for den første obligatoriske mundtlige kærebehandling. Justitsministeriet kan endvidere af de grunde, som udvalget har anført, tiltræde, at den eksisterende adgang til at kræve ny mundtlig kærebehandling efter 8 uger fra den seneste mundtlige forhandling af kæremål om forlængelse af isolation, jf. § 770 e, 2. pkt., bør nedsættes således, at en varetægtsarrestant allerede efter 4 uger regnet fra den seneste mundtlige behandling af et kæremål om forlængelse af isolation

ud over »8-ugers kæremålet« har krav på ny mundtlig kærebehandling.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10 (retsplejelovens § 770 e).

Med henblik på at sikre en meget restriktiv praksis med hensyn til isolation ud over den i retsplejelovens § 770 c, stk. 3, indeholdte overgrænse på 3 måneder blev der pr. 1. juli 2000 etableret en ordning, hvorefter der skal ske forelæggelse for Rigsadvokaten, inden der i retten fremsættes anmodning om fortsat isolation.

Justitsministeriet er enig med Strafferetsplejeudvalget i, at denne forelæggelsesordning er et egnet instrument til at sikre, at spørgsmål om isolation i længere tid kun rejses i de helt særlige tilfælde, hvor afgørende hensyn til sagens forfølgning gør fortsat isolation påkrævet, ligesom forelæggelsesordningen er egnet til at sikre, at anmodninger om isolation i sådanne tilfælde fremsættes efter en ensartet praksis i hele landet.

På den baggrund kan Justitsministeriet tiltræde udvalgets flertals forslag om at lovfæste forelæggelsesordningen og at nedsætte fristen for forelæggelse fra 3 måneder til 8 uger. Som hidtil skal også senere fristforlængelser forelægges for Rigsadvokaten.

For så vidt angår udvalgets forslag om at indføre en bestemmelse, hvorefter forlængelse af isolation ikke kan ske, hvis Rigsadvokatens godkendelse ikke foreligger, har flere regionale statsadvokater under høringen over udvalgets betænkning anført, at en sådan bestemmelse findes alt for vidtgående.

Heroverfor har Rigsadvokaten anført, at han kan tilslutte sig udvalgets forslag, idet reglen vil øge opmærksomheden på, at varetægtsfængsling i isolation ud over 8 uger har et meget snævert anvendelsesområde. Rigsadvokaten har desuden foreslået, at forelæggelsesordningen udvides til også at omfatte anmodninger om forlængelse af isolationsfængsling af unge under 18 år ud over 8 uger.

Justitsministeriet er enig med de regionale statsadvokater i, at udvalgets forslag på dette punkt er meget vidtgående, men Justitsministeriet kan af de grunde, som Strafferetsplejeudvalget har anført, tiltræde, at der bør indføres en bestemmelse, hvorefter forlængelse af isolation ud over 8 uger ikke kan ske, hvis Rigsadvokatens godkendelse ikke foreligger. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at anmodninger om forlængelse af isolation kun fremsættes i retten, hvis afgørende hensyn taler herfor og i øvrigt efter en ensartet praksis i hele landet.

I sammenhæng med forslaget om, at anbringelse i isolation af unge under 18 år ud over 4 uger kan ske, hvis sigtelsen angår en forsætlig overtrædelse af straf-